

*Apare la fiecare început de lună.
Cuprinde tot sau aproape tot despre colectivitatea Vulcana-Băi.
Urmărește să culeagă și să împrăstie cam tot ce interesează.
Mulțumește cititorilor săi, asigurându-le apolitismul declarat.*

Nr. 166 din 1 ianuarie 2025

MENSUAL AL VULCĂNENILOR ȘI... AL CELOR CU
„OCHII PE EI”!

ISSN 2668-1900

ISSN-L 2668-1900

*„Ca o piesă de teatru, așa este viața: nu
interesează cât de mult a ținut, ci cât de
frumos s-a desfășurat.”*

(SENECA)

SĂ VINĂ UN AN BUN!

Un nou an a sosit cu pași repezi, aducând cu el speranțe, visuri și provocări. Ce dorințe ne-am pus pentru acest an? Cum l-am întâmpinat? Ce lecții am învățat din anul care se încheie?

Fiecare dintre noi are propriile răspunsuri la aceste întrebări, dar cred că există un lucru comun pe care îl putem face: să pășim cu gânduri bune și curate în noul an. Să ne eliberăm de resentimente, frici și regrete, să ne

iertăm pe noi și pe ceilalți, să ne bucurăm de prezent și să privim cu încredere spre viitor. Doar gândurile bune și curate ne pot ajuta să avem o viață mai fericită, mai armonioasă și mai plină de sens. Ele ne pot inspira să fim mai buni, mai generoși și mai empatici. Ele ne pot motiva să ne depășim limitele, să ne împlinim potențialul și să ne atingem obiectivele.

Nu este întotdeauna ușor să avem gânduri pozitive, mai ales când ne confruntăm cu dificultăți, obstacole sau suferințe, însă putem să ne antrenăm permanent mintea, să găsească soluții în loc de probleme, să vadă oportunități în loc de nenorociri.

Haideți să pășim cu gânduri bune și curate în noul an și sunt convinsă că viețile noastre se vor schimba în bine. Propun să fim magneti pentru iubire, bucurie și succes. Vreau să fim cu toții fericiți și să-i facem mai fericiți pe cei din jurul nostru. În astfel de mod vom fi mai aproape de Dumnezeu și de noi înșine.

Pășiți cu gânduri bune și curate în noul an și vă doresc un an nou fericit, sănătos și prosper!

✍ Pompilia BĂJENARU
BIBLIOTECAR,
BIBLIOTECA COMUNALĂ „Dr. Dinu MAREȘ” VULCANA-BĂI

„Pentru a atinge țințele cele mai înalte și mai grele ale vieții, trebuie să te apropii de ele prin împlinirea scrupuloasă a sarcinii tale cotidiene.”

(Johann Wolfgang von GOETHE)

ORDINEA DE ZI A ȘEDINȚEI CONSILIULUI LOCAL DIN LUNA DECEMBRIE 2024

Anexa nr. 1
la **DISPOZIȚIA PRIMARULUI** nr. 411 din 17 decembrie 2024

PROPUNERILE privind ordinea de zi a ședinței ordinare din data de 23 decembrie 2024

1. Colinde protocolare, susținute de elevi și tineri sub coordonarea preoților din Parohiile Vulcana-Băi și Vulcana de Sus, la Căminul Cultural „Ecaterina OPROIU” Vulcana-Băi, începând cu ora 14:00;

2. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare;

3. Stabilirea modelului legitimației pentru aleșii locali și a modelului semnului distinctiv al calității acestora;

4. Aprobarea planului de acțiuni sau de lucrări de interes local pentru repartizarea orelor de muncă ce se efectuează de persoanele beneficiare de ajutor social pe anul 2025;

5. Validarea Dispozițiilor primarului comunei nr. 382/2024 și 408/2024 privind rectificarea bugetului local pe anul 2024, emise prin autorizarea dată de Consiliul Local cu Hotărârea nr. 7 din 29 ianuarie 2024 privind aprobarea bugetului local al comunei Vulcana-Băi, pe anul 2024;

6. Indexarea impozitelor și taxelor locale, precum și a taxelor speciale, pe anul 2025;

Inițiatorul proiectelor de la pct. 3-6: Emil DRĂGHICI – primarul comunei.

7. Probleme curente ale administrației publice locale:

8. Alegerea președintelui și a potențialului-președinte de ședință pentru durata ședinței următoare.

Inițiatorul proiectului: Nicolae-Cristinel DOBRESCU – consilier local.

✍ Maria MOREANU,
DIRECTOR EXECUTIV,
DIRECȚIE PENTRU MONITORIZAREA
PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

SFÂNTUL IERARH IOSIF CEL MILOSTIV, MITROPOLITUL MOLDOVEI - 26 IANUARIE

Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv, pe care Biserica îl prăznuiește la 26 ianuarie, s-a născut ca fiu al preotului Anania (*Nane* – de aici și numele Naniescu) Mihalache și al preotesei Teodosia, la 15 iulie 1818, în satul Răzălăi din județul Bălți, primind la botez numele Ioan.

Rămas orfan de tată, Ioan și Ieremia, fratele său, au rămas în grija mamei lor care, după ce își va răndui copiii, se va călugări, luându-și numele Fevronia.

În 1831, ierodiaconul Teofilact, fratele mamei sale, l-a înscris pe Ioan, care i-a fost încredințat spre creștere și educare, la școala monahală de la mănăstirile „Sfântul Spiridon” și „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” – Frumoasa din Iași, unde a învățat tipicul bisericesc și muzica psaltică, după ce în prealabil a învățat să scrie și să citească.

Ca elev, în 1833, Ioan a participat la punerea pietrei de temelie a Catedralei Mitropolitane din Iași, slujba de sfințire a locului fiind săvârșită de către mitropolitul Veniamin Costachi (1803-1842).

Un an mai târziu, în 1834, când ierodiaconul Teofilact a fost numit egumen al Mănăstirii „Sfântul Prooroc Samuil” din Focșani, Ioan a trebuit să părăsească Iași și să-l urmeze. La Focșani a stat doar doi ani, până în anul 1835, când episcopul Chesarie al Buzăului, apreciindu-i calitățile sufletești, vocale și intelectuale, nu a stat prea mult pe gânduri, ci l-a tuns pe Ioan în monahism la 23 noiembrie 1835, cu numele Iosif, după numele lui Iosif I al Argeșului, părintele său duhovnicesc; a doua zi după călugărie l-a hirotonit diacon.

În anul 1836, monahul Iosif Naniescu s-a înscris la Seminarul Teologic din Buzău, care abia se înființase, unde îl va avea ca profesor de muzică bisericească pe Matache Cântărețul, unul dintre ucenicii marelui dascăl și protopsalt Macarie ieromonahul.

După absolvire, în perioada 1840-1847, a urmat cursurile Colegiului „Sfântul Sava” din București pentru a-și continua studiile în domeniul muzicii psaltice. Aici i-a avut profesori pe cei mai iscusiți dascăli ai vremii, printre care și Anton Pann, cu care va lega o strânsă și durabilă prietenie. De altfel, el fiind un student foarte disciplinat și foarte bun la carte, dar mai ales la muzică, era iubit și de colegi, și de profesori.

La 30 noiembrie 1846, cu un an înainte de finalizarea studiilor, părintele său duhovnicesc, episcopul Chesarie al Buzăului, s-a strămutat la cele de veci. Iosif, fiind apreciat de mitropolitul Nifon al II-lea Rusailă al Ungrovlahiei (1865-1875), – din 1865, mitropolit-primat al Bisericii Ortodoxe Române –, a fost hirotonit preot de către arhiereul Timotei Troados pe seama Bisericii „Sfântul Ioan cel Mare”, în ziua de 29 august 1850. În prealabil, în anul 1849 a fost numit egumen la Mănăstirea Șerbăneștii Morunglavului din părțile Râmnicului-Vâlcea, unde a rectiorit biserica și corpul de chilii.

Doi ani mai târziu, în noiembrie 1852, a fost ridicat de către mitropolitul Nifon al II-lea Rusailă la rangul de protosinghel; hirotesia a fost săvârșită de către episcopul Calinic al Râmnicului. În anul 1857 a fost numit egumen al Mănăstirii Găiseni din județul Dâmbovița.

Trei ani mai târziu, în anul 1860, mitropolitul Nifon i-a conferit rangul de arhimandrit, iar în anul 1863 l-a numit egumen al Mănăstirii Sărindar din București. Aici nu va rămâne decât o scurtă perioadă de timp, deoarece *Legea secularizării averilor mănăstirești* a dus la desființarea egumeniei. După acest moment, și-a reluat activitatea de profesor de religie, predând la Gimnaziul „Gheorghe Lazăr” (1846-1866), la Liceul „Matei Basarab” (1866-1873), apoi la Școala Normală „Carol I” (1867-1870), și – în cele din urmă – de profesor și director al Seminarului „Central” din București, din 1870 până în 1871.

La 23 aprilie 1872 a fost hirotonit arhieru, – cu titlul de *Mireon* –, după care, la 18 ianuarie 1873, a fost numit episcop al Argeșului. Doi ani mai târziu, în anul 1875, mitropolitul Nifon trecând la cele veșnice, în scaunul de mitropolit primat a fost ales mitropolitul Calinic Miclescu al Moldovei, iar în cel al Moldovei Colegiul electoral l-a ales – la 10 iunie 1875 – pe Iosif Naniescu al Argeșului, fiind instalat la 6 iulie.

Mitropolitul Iosif Naniescu a păstorit Mitropolia Moldovei timp de 27 ani, rămânând pentru urmași un exemplu viu și greu de imitat.

Continuarea și finalizarea lucrărilor de construcție a Catedralei Mitropolitane din Iași (1881-1887), începută în anul 1833 de vrednicul său înaintaș, Veniamin Costachi, reprezintă una dintre cele mai mari realizări. De asemenea, a înființat, pentru prima dată, o corală mixtă, sub bagheta compozitorului Gavriil Musicescu.

S-a preocupat de mutarea sediului Seminarului Teologic de la Mănăstirea Socola în fostul palat al lui Mihail Grigore Sturdza, situat lângă Catedrala Mitropolitană; în cuvântul său inaugural, a spus: „Veniamine, te-am răzbunat! Astăzi te-am instalat în palatul aceluia care te-a amărât și te-a făcut să pleci din scaun”.

Lui i se datorează și deschiderea școlii de cântăreți, refacerea clădirilor din incinta Centrului Mitropolitan, restaurarea multor lăcașuri de cult: biserici parohiale, schituri și mănăstiri, precum și bisericile voievodale „Sfinții Trei Ierarhi” și „Sfântul Nicolae” Domnesc.

Celor enumerate li se adaugă mutarea moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva de la Mănăstirea „Treii Ierarhi” la Catedrala Mitropolitană, în urma incendiului din noaptea de 27 decembrie 1888, slujirea a nenumărate Sfinte Liturghii și rostirea a tot atât de multe predici, sfințirea de biserici – prima dintre ele fiind Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Târgu Neamț, sfințită la 10 august 1875 – și hirotonia a multor diaconi și preoți.

Neuitate rămân și nenumăratele acte filantropice pe care le-a înfăptuit. În fiecare an îmbrăca și hrănea la bucătăria reședinței mitropolitane mulți elevi și studenți, indiferent de etnie, iar altora le dădea bani pentru cărți și taxe. Săracilor niciodată nu le dădea mai puțin decât costa o pâine. Era de o sensibilitate proverbială. Se spune că la el venea pentru milă și rapsodul Barbu Lăutaru, pe care mitropolitul, după ce îl miluia, îl pune să cânte stihira din Postul Mare: „*Nu mă pedepsi, Stăpâne*”.

Mitropolitul Iosif Naniescu a fost preocupat nu doar de construirea de biserici, ci și de instruirea și culturalizarea clerului; nu mai puțin, de apărarea Bisericii în fața diferitelor pericole cauzate de secularizare. În acest scop, din inițiativa sa, la 25 martie 1883 a apărut pe propria lui cheltuială „*Revista Teologică*”, publicație săptămânală cu caracter apologetic, având ca redactori pe profesorii Constantin Erbiceanu și Dragomir Demetrescu din cadrul Seminarului de la Socola. Tot în timpul și cu binecuvântarea mitropolitului Iosif Naniescu, în anul 1888 a apărut *Viața și traiul Sfinției Sale Părintelui nostru Nifon, Patriarhul Țarigradului*, scrisă de Gavriil Protul, o lucrare de o importanță majoră pentru spiritualitatea ortodoxă și istoriografia românească.

Cât privește opera muzicală a mitropolitului Iosif Naniescu, trebuie să spunem că a fost publicată de episcopul Romanului, Gherasim Safirin, în cartea sa, intitulată *Culegere de cântări bisericești* (București, Tipografia Cărților bisericești, 1908), precum și în alte colecții de cântări psaltice, precum: *Rânduiala Sfintei și Dumnezeștii Leturghii* (Buzău, 1856), sub îngrijirea ieromonahului Serafim; *Utrenier și Liturghier* (Buzău, 1921), de Ioan Zmeu; *Buchetul muzical* (București, 1900), de Neagu Ionescu; *Carte de muzică bisericească* (București, 1902), de Nifon Ploieșteanul; *Antologhion* (București, 1947), de arhid. Anton V. Uncu; *Cântările Sfintei Liturghii și alte cântări bisericești* (București, 1992) și celelalte ediții, de pr. prof. Nicu Moldoveanu.

Numeroase cântări se păstrează în manuscrisele psaltice din Biblioteca Academiei Române, Biblioteca Sfântului Sinod, Biblioteca Mitropolitană din Iași și în Biblioteca Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România.

Mitropolitul Iosif Naniescu, pentru bogata sa activitate publicistică, a fost numit în anul 1888 membru de onoare al Academiei Române, căreia i-a donat un generos fond de carte (peste 10.000 de volume, documente, tipărituri vechi, manuscrise), singura sa bogăție, oprindu-și pentru sine *Sfânta Scriptură, Ceaslovul și Viețile Sfinților*.

Nicolae Iorga avea să-i sintetizeze viața în cuvinte de o aleasă sensibilitate și frumusețe literară: „Ales Mitropolit al Moldovei la 1875, acest Basarabean, care a trăit până la adânci bătrânețe în chiliile săracăcioase de lângă marea mitropolie a lui Veniamin Costachi, zidită după planurile lui Gheorghe Asachi însuși și sfințită în prezența unui Rege al României, a fost – ca și marele Veniamin, cel veșnic milostiv și darnic – păzitorul cinstit al averii rămase Mitropoliei, în clădiri, odoare și odăjdii, slujitorul credincios în biserica Dumnezeului său și, neasemănat iubitor de cultură, ca un inel de aur între bronzul vechilor timpuri de carte bisericească și fierul aspru al noii culturi laice revărsate și asupra Bisericii. Care a fost Ieșeanul, Moldoveanul, Românul cu iubire pentru Legea strămoșilor săi care să nu fi vărsat o lacrimă caldă când trupul bătrânului de optzeci și doi de ani se coborî, la 1902, călugărește, afară din zidurile bisericești, în care el – sfânt viu – stătuse închinându-se treizeci de ani între chipurile sfinților nemuritori? O epocă din istoria Bisericii românești s-a încheiat în clipa când genele lungi albe se aplecară pe obrajii supti de viață aspră, pecetluind pentru vecie lumina ochilor vii.” (Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii Românești și a vieții religioase a românilor*, ediția a II-a, volumul II, Editura Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, București, 1932, p. 242).

Mitropolitul Iosif Naniescu s-a strămutat la cereștile lăcașuri la 26 ianuarie 1902, împăcat cu sine, cu lumea și cu Dumnezeu, fiind înmormântat în scaun, în partea de sud a Catedralei mitropolitane din Iași.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române – în ședința sa de lucru din 5 octombrie 2017 – l-a trecut în rândul sfinților pentru sfințenia vieții lui, pentru blândețea și înțelepciunea sa, dar mai ales pentru faptele lui de milostenie, cu numele „Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv, Mitropolitul Moldovei”, având ca zi de pomenire 26 ianuarie.

✍ **Pr. Paroh Constantin MILEA**
PAROHIA VULCANA DE SUS

„Această scurtă viață pe care o aveți poate
fi transformată într-un paradis.”
(OSHO)

VULCĂNENI CU CARE NE MÂNDRIM – INTERVIU CU DOAMNA DOCTOR *Oana IOSIF (ȘERBAN)*, MEDIC NEUROCHIRURG

Doamna doctor, v-ați dorit din copilărie să urmați această carieră?

Din fragedă copilărie eram un copil visător, îmi plăcea să citesc și să visez la lucruri mari. Mă gândeam că meseria de actor ar fi minunată – să joc roluri, să mă pierd în povești și, cine știe, să ajung la Hollywood. Totuși, această dorință de a face ceva important și semnificativ pentru oameni a rămas cu mine. De aceea, am urmat Facultatea de Medicină „Carol Davila” din București.

A fost cineva care v-a influențat să alegeți medicina?

Pot spune că da, au fost mai multe persoane. Totuși, momentul decisiv a fost în clasa a VII-a, când am excelat la olimpiada de biologie și am ajuns la faza județeană. A fost o performanță care nu mai fusese atinsă de nimeni din școala noastră până atunci. Doamna profesoară de biologie, doamna Nițescu, mi-a insuflat pasiunea pentru cunoașterea corpului uman și mi-a arătat cât de fascinant este acest domeniu.

Cu toate acestea, cei mai importanți oameni care m-au susținut și m-au ghidat au fost părinții mei și unchiul tatălui meu, colonelul Dumitru Buligoiu, pe care eu și sora mea îl numeam „unchiu”. Era un om cult de o valoare extraordinară, un apicultor desăvârșit, care m-a încurajat și ajutat constant în anii de studenție și mi-a dat puterea să continui chiar și în momentele dificile.

Neurochirurgia este un domeniu foarte „sensibil” al medicinei. De ce ați ales această specialitate?

Este adevărat, neurochirurgia este considerată „Regina Chirurgiei” – o ramură extrem de complexă și solicitantă. Însă tocmai această complexitate m-a atras. Am fost inspirată de cartea lui Ben Carson, un neurochirurg din America, care și-a povestit viața și activitatea medicală. Am citit această carte în timpul facultății.

Este adevărat că îmi ocupă o mare parte din timp, dar când faci ceva cu pasiune, nu simți că e muncă. Satisfacția de a vedea un pacient care s-a recuperat complet este greu de descris în cuvinte.

Câți locuitori din Vulcana știu că activați în acest domeniu?

Nu aș putea să vă dau un număr exact, dar cred că majoritatea locuitorilor știu că sunt medic neurochirurg. Am rămas conectată cu locul copilăriei mele, iar oamenii sunt foarte mândri să știe că cineva din comunitatea lor a reușit să ajungă aici.

Ați avut pacienți din Vulcana?

Da, am avut destui pacienți din Vulcana de Sus și Vulcana-Băi. Unii au avut nevoie doar de tratamente și îngrijiri, iar alții au fost pacienți pe care i-am operat în spital. Mă bucur să pot spune că cei mai mulți dintre ei s-au recuperat foarte bine și au revenit la viața lor normală. Este o satisfacție imensă să pot contribui la bunăstarea oamenilor din locul meu de origine.

Dacă ar fi să descrieți într-un singur cuvânt Vulcana de Sus, care ar fi acela?

„Acasă.” Vulcana de Sus este locul unde mă simt acasă, locul copilăriei mele, casa părinților mei, indiferent de câți ani au trecut sau cât de departe am ajuns.

Cred că, indiferent unde locuim cu familia pe acest pământ, locul copilăriei noastre și casa părinților noștri va fi întotdeauna „acasă”. Sunt convinsă că fiecare consătean care a plecat din satul și comuna aceasta simte același lucru pe care îl simt și eu.

Ne puteți descrie succint copilăria petrecută la Vulcana?

A fost o copilărie simplă, dar plină de bucurii. Vulcana de Sus era un loc liniștit, cu oameni muncitori și buni. Îmi amintesc cum mă jucam în fiecare seară cu toți vecinii – era o imensă bucurie să stăm până în miezul nopții, iar părinții să ne strige (pe mine și pe sora mea) să ne întoarcem acasă de la joacă.

Părinții mei m-au învățat ce înseamnă disciplina, respectul și valoarea muncii. Iar unchiul meu, colonelul Dumitru Buligoiu, mi-a fost ca un mentor – un sprijin puternic în copilăria mea, dar și în anii mei de formare la facultate. Pentru mine, el a fost ca un bunic.

Aveți un sfat pentru consătenii dumneavoastră, atât ca medic, cât și ca om?

Sfatul meu este să nu vă pierdeți speranța și să aveți grijă de sănătatea voastră. Mergeți la controale periodice, chiar dacă nu simțiți că aveți probleme, pentru că prevenția este cheia. Ca om, vă încurajez să vă susțineți copiii să viseze și să încerce să-și atingă potențialul maxim, indiferent de obstacole.

Aveți o experiență care merită împărtășită cu noi?

Sigur că da, sunt multe experiențe de-a lungul timpului, atât în studenție, cât și în rezidențiat. Însă îmi amintesc în mod special un moment din timpul facultății, când mă simțeam copleșită de volumul de muncă și mă întrebam dacă sunt cu adevărat pregătită pentru această carieră.

Unchiul meu mi-a spus atunci: „Dacă vrei să reușești, trebuie să rămâi concentrată și să nu uiți de ce ai început acest drum, să nu ne faci de râs și să devii o somitate.” A fost o lecție pe care am purtat-o mereu în suflet și pe care nu o voi uita niciodată. Nici pe el nu-l voi uita, chiar dacă de curând s-au împlinit 8 ani de la moartea lui. Sunt convinsă că este acolo unde Dumnezeu a rânduit, pentru că el a fost într-adevăr „Pâinea lui Dumnezeu”.

Unde vă desfășurați activitatea?

În prezent, îmi desfășor activitatea la clinica mea privată din București, alături de soțul meu. De asemenea, am câteva colaborări cu spitalele de stat.

Cât de des reveniți la Vulcana?

Revin ori de câte ori am ocazia. Chiar dacă timpul este limitat, încerc să ajung măcar de câteva ori pe an, mai ales în momentele importante pentru familie.

Vă e dor de casă?

Enorm. Deși trăiesc și muncesc într-un mediu diferit, dorul de casă rămâne mereu cu mine. Vulcana de Sus va avea întotdeauna un loc special în inima mea.

Ați fi ales să rămâneți aici dacă meseria v-ar fi permis?

Este o întrebare dificilă. Iubesc Vulcana, dar cariera mea necesită acces la resurse și tehnologie care nu sunt disponibile aici. Totuși, mi-ar plăcea ca, la un moment dat, să pot contribui la dezvoltarea medicală a comunității. Consider că Vulcana-Băi este o comună bine administrată, care va avea posibilități mari de dezvoltare în viitor.

Care este cea mai vie amintire legată de Vulcana?

Cred că cele mai vii amintiri sunt serile de vară, când tot satul părea să fie liniștit. Stăteam afară cu familia și cu unchiul, povestind diverse întâmplări din cursul zilei. Erau momente relaxante pentru toată familia.

O altă amintire este legată de lunile mai și iunie, când albinele plecau din stup și roiau. Era o întreagă „operațiune” să le prindem, iar la final, unchiul venea la noi să-i scoatem acele de albine, erau cu mile, avea și pe ploape, pe care le purta cu mândrie. Era imun la veninul albinelor. Cred că această deprindere de a avea grijă de albine și de a continua moștenirea străbunilor îl împlinea foarte mult. Au fost momente pline de căldură și liniște, care mi-au format sufletul.

Vă mulțumesc mult pentru timpul acordat, timp care știu că pentru dumneavoastră este extrem de prețios având în vedere faptul că îmi închipui ce înseamnă asta pentru orice medic, dar mai ales pentru un medic neurochirurg! Sunt mândră că fac parte din aceeași comunitate cu dumneavoastră și vă mulțumesc și pentru faptul că mi-ați ajutat cândva un membru al familiei și care acum se simte bine! Dumnezeu să vă dea putere și viață lungă pentru a ajuta cât de mulți oameni!

*✍ Pompilia BĂJENARU
BIBLIOTECAR,
BIBLIOTECA COMUNALĂ „Dr. Dinu MAREȘ” VULCANA-BĂI*

*„Ia viața în piept! Nu ca s-o trănțești, ci
ca să auzi mai bine inima cum bate.”
(Tudor MȘĂTESCU)*

LORENZO de' MEDICI: „MAGNIFICUL” – PATRON AL RENAȘTERII (1IANUARIE 1449 – 28 APRILIE 1492)

Lorenzo de' Medici, cunoscut și sub numele de Lorenzo Magnificul, este una dintre cele mai proeminente figuri din istoria Florenței și a Renașterii italiene și cel mai important membru al puternicei familii Medici. În multe privințe, domnia sa a marcat epoca de aur a Florenței. Viața lui Lorenzo a fost cu mai multe fațete, cuprinzând politica, patronajul artelor, diplomația și relațiile familiale, toate acestea au contribuit la moștenirea sa de durată.

Născut la 1 ianuarie 1449, Lorenzo a moștenit nu numai avere, ci și o puternică moștenire politică ca membru al familiei Medici, una dintre cele mai bogate și mai influente familii din Florența. Domnia sa ca și conducător de facto al Florenței din 1469 până la moartea sa în 1492 a marcat o perioadă de mare înflorire culturală și artistică, câștigându-i epitetul „Magnificul”.

Lorenzo de' Medici s-a născut într-o familie care își stabilise deja dominația în politica și banca florentină. Bunicul său, Cosimo de' Medici, pusese bazele puterii familiei, iar tatăl său, Piero, a continuat să-și extindă influența. Deci, de câteva generații deja, Medicii au condus Republica Florentină, un important centru cultural al Italiei.

Datorită proeminenței familiei sale, de mic Lorenzo de' Medici a primit o educație umanistă, care puna accent pe literatură, filozofie și arte, sub tutela unor savanți de seamă precum Marsilio Ficino și Angelo Poliziano. Această educație avea să influențeze în mare măsură patronatul artelor și activitățile sale intelectuale de-a lungul vieții lui Lorenzo.

Ascensiunea lui Lorenzo la putere a început după moartea tatălui său, Piero, în 1469. La vârsta de 20 de ani, Lorenzo a preluat conducerea familiei Medici. Odată cu ascensiunea sa în ierarhie, Lorenzo de' Medici a devenit efectiv conducătorul Florenței, deși titlul său oficial era doar cel de cetățean.

În ciuda vârstei sale fragede, Lorenzo s-a dovedit a fi un politician și diplomat priceput, priceput la navigarea în rețeaua complexă de alianțe și rivalități care caracterizau orașele-stat italiene la acea vreme. El a menținut cu pricepere stăpânirea puterii de către Medici printr-o combinație de diplomație, patronaj și căsătorii strategice. În multe privințe, el a deținut echilibrul de putere în Italia de atunci.

Mai mult, a moștenit Banca Medici, administrată de familie, o instituție financiară creată în 1397 de Giovanni di Bicci de' Medici, străbunicul lui Lorenzo. Succesul băncii l-a făcut pe Lorenzo, și pe tatăl său înaintea lui, printre cei mai bogați bărbați din întreaga Europă.

Pe lângă activitățile sale culturale și artistice, Lorenzo a fost și un diplomat priceput care a lucrat neobosit pentru a menține poziția Florenței în peninsula italiană. El a făcut alianțe cu alte orașe-stat, cum ar fi Milano și Napoli, și a cultivat relații cu puteri străine, inclusiv papalitatea și Sfântul Imperiu Roman .

Viața personală și dinamica familiei lui Lorenzo au jucat un rol semnificativ în modelarea identității și acțiunilor sale. S-a căsătorit cu Clarice Orsini în 1469, cimentând o alianță între familiile Medici și Orsini. Se pare că această căsătorie a lor a fost una fericită și au avut mai mulți copii împreună.

Lorenzo de' Medici a murit la 8 aprilie 1492, la vârsta de patruzeci și trei de ani, lăsând în urmă o moștenire complexă care continuă să-i fascineze pe istorici și savanți până în zilele noastre. El a fost succedat de fiul său, Piero, dar epoca de aur a dinastiei Medici a luat sfârșit odată cu moartea lui Lorenzo.

Cu toate acestea, contribuțiile lui Lorenzo la viața culturală, artistică și politică din Florența și Italia persistă. Patronul său al artelor a ajutat la definirea idealurilor estetice ale Renașterii, în timp ce eforturile sale diplomatice au pus bazele apariției diplomației moderne. În ciuda defectelor sale și a provocărilor cu care s-a confruntat, Lorenzo de' Medici rămâne o figură importantă în istoria Renașterii italiene, un om a cărui viziune și conducere au modelat cursul istoriei în moduri profunde și de durată.

Aproape imediat după moartea sa, Italia și-a pierdut pacea fragilă și a izbucnit în război. Războaiele italiene, care au durat între 1494 și 1559, au fost o serie de conflicte alimentate de ambiții teritoriale, rivalități dinastice și echilibrul schimbător al puterii în Europa.

Una dintre cele mai durabile moșteniri ale lui Lorenzo este patronajul artelor, care a jucat un rol central în înflorirea culturală a Florenței renaștentiste . Sub patronajul lui Lorenzo, Florența a devenit un centru al inovației artistice, atrăgând unii dintre cei mai talentați artiști, scriitori și gânditori ai vremii. Lorenzo a sprijinit artiști precum Alessandro di Mariano di Vanni Filipepi, mai cunoscut sub numele de Sandro Botticelli, Leonardo da Vinci și Michelangelo , comandând opere de artă care sărbătoreau idealurile umaniste ale Renașterii. Patronajul său sa extins dincolo de artele vizuale, incluzând literatura, muzică și filozofie, făcând din Florența un centru de activitate intelectuală și culturală. Prin dragostea sa intensă pentru arte, Florența a fost transformată într-un centru de cultură și creativitate. Relațiile lui Lorenzo cu frații săi, în special cu fratele său mai mic, Giuliano, au fost de asemenea cruciale.

✍ **PROF. Petra MICULESCU**

*„Ce este viața? Un vis scurt și frumos care
durează o clipă.”
(Marquis d' ARGENSON)*

DINTRE CELE MAI FRUMOASE POEZII

ZORILE

de Florian STOIAN-SILIȘTEANU

Au trecut pe lângă mine zorile lui Dumnezeu,
Aveau lanțuri la picioare și la mâini cuie mereu;
Se mutau din cer în lume, zorile mergeau acasă,
Eu...pe drum, Ana mireasă.

A trecut pe lângă stea altă nuntă – mama mea;
Apoi steaua s-a tot dus de la cer un pic mai sus,
Până când, și tu plecată, niciodată măritată.

Se întuneca în semne prima noastră depărtare,
Îngerii în loc de aripi aveau mâini, aveau picioare;
Numai tu, parcă, din toți, aprindeai cu vii la morți.

Au trecut pe lângă mine zorile lui Dumnezeu,
Aveau lanțuri la picioare și la mâini cuie mereu;
Se mutau din cer în lume, zorile mergeau acasă,
Eu...pe drum, Ana mireasă.

A cui ești, am întrebat prima zare-a zorilor?
Ea, tăcând, sorbea din ploaie apa sărbătorilor.
Venea setea să numească altă sete să trăiască.

Rând pe rând zorile toate au fost bine numărate;
Unele fără perechi au fost puse la priveghi,
Altele la haine vechi.
Îmbrăca Domnul cu ele
Toate frigurile mele.

*„Educația este cea mai puternică armă ce o
putem folosi pentru a schimba lumea.”
(Nelson MANDELA)*

- ...furnicile au fost printre primele insecte care au apărut pe Pământ? Au evoluat din strămoși similari viespile pe la mijlocul cretacului, adică în urmă cu circa 110–130 milioane de ani și s-au diversificat după creșterea numărului de plante cu flori.
- ...furnicile formează colonii ale căror dimensiuni variază de la câteva zeci de indivizi prădători ce trăiesc în mici cavități naturale până la colonii extrem de bine organizate ce ocupă teritorii largi și sunt formate din milioane de indivizi?
- ...cel mai mare cuib de furnici găsit vreodată se întinde pe o suprafață lungă de peste 5.000 de kilometri? Descoperită în Argentina în anul 2000, colonia uriașă adăpostea 33 de populații de furnici care au fuzionat într-o supercolonie gigantică, cu milioane de cuiburi și miliarde de lucrătoare.

- ...furnicile sunt printre cele mai puternice insecte din lume și unele dintre cele mai puternice ființe de pe Pământ? Aceste ființe mici pot transporta obiecte de până la 50 de ori mai grele decât greutatea lor.

- ...furnicile nu au urechi și unele dintre ele nu au nici ochi? Furnicile „ascultă” prin simțirea vibrațiilor de la sol prin picioare, iar furnicile fără ochi, cum ar fi specia *furnicilor șofer*, pot comunica folosindu-și antenele.

- ...furnicile sunt cele mai longevive insecte? Spre deosebire de unele insecte care ar putea trăi doar câteva zile sau chiar ore, regina furnicilor a unei anumite specii, denumită științific *Pogonomyrmex Owyhee*, poate trăi până la 30 de ani.

- ...furnicile au colonizat aproape toate porțiunile de uscat de pe Pământ. Singurele locuri în care lipsesc furnici indigene sunt Antarctica și câteva insule îndepărtate și neprielnice. Furnicile trăiesc bine în majoritatea ecosistemelor și pot forma 15–25 % din biomasa animalelor terestre. Succesul lor în atât de multe medii a fost atribuit organizării lor sociale și abilității de a modifica habitatul, de a se conecta la resurse și de a se apăra.

- ...furnicile au un exoschelet, o cochilie dură care le protejează împotriva rănilor și previne pierderea apei? Este presărat cu mici deschideri pentru ca oxigenul din jur să intre în interior, fără a fi nevoie să respire. Așadar, una dintre cele mai interesante curiozități despre furnici este că nu au plămâni. Sistemul lor respirator simplu este format dintr-o rețea de tuburi numite spiracule. Acestea se ramifică în tot corpul furnicii și permit schimbul de gaze cu mediul extern.

- ...furnicile au două maxilare puternice, care funcționează precum foarfecele? Insectele nu pot înghiți hrana solidă, ci doar seva sau sucul alimentelor, pe care le storc cu fălcile lor puternice.

- ...odată ce o colonie este înființată, furnicile lucrătoare îndeplinesc nevoile reginei, cum ar fi oferirea de mâncare și eliminarea deșeurilor ei? Deoarece structura socială a furnicilor este foarte complexă și furnicile individuale sunt relativ simple, o colonie de furnici poate fi gândită ca un singur organism, iar furnicile individuale ca celule sau membre ale organismului, deoarece indivizii pot supraviețui rar pe cont propriu. Într-o colonie, unele furnici pot să nu aibă nicio legătură cu regina, cum ar fi atunci când un pui este capturat într-un raid și crescut ca al coloniei.

Culese de:

Prof. Mihai MICULESCU

*„Cei mai frumoși ani din viață sunt
anii ce vor veni.”
(Victor HUGO)*

SĂ NU UITĂM SĂ LE SPUNEM LA MULȚI ANI LOCUITORILOR COMUNEI VULCANA-BĂI NĂSCUȚI ÎN LUNA IANUARIE

1 ianuarie
Vasile POPESCU
Constanța ARON
Vasile IORDACHE
Nicolae OANCEA

Margareta SAVU
Gabriel ANTOFIE
Mihaela ARON
Vasile DUMITRESCU
Lucica OLARU

Vasile GICA
Marius-Gheorghe TUDOR

2 ianuarie

Virginia ILIE
Aurel BERECHET
Vasile-Constantin ANTOFIE
Florin CHIORNIȚĂ
Răzvan-Ionuț BĂLAȘA

3 ianuarie

Violeta IVAȘCU
Mircea NECȘOIU
Ion COMAN
Cristina GRECU
Ion SARU
Ionuț-Daniel CÎRSTIAN
Antonio-Gabriel ȚĂRGHEȘ
Mateo-Mihăiță ILIE
Iris MILEA

4 ianuarie

Ion FĂȘIE
Florina DÎNGEANU
Mihaela MOROE
Marian-Aurel BRÂNZICĂ
Mario-Adrian MITRESCU
Sara-Gabriela FĂȘIE

5 ianuarie

Viorica SAVU
Eugeniu CREMENEANU
Elena BERECHET
Gheorghe ȘETREANU
Ion MITRESCU
Lămâița ȘETREANU

6 ianuarie

Vasile BURCĂ
Cristian-Dumitru GHEORGHE
Adriana-Nicoleta FLOREA
Ion-Cristian NEAGA
Doina COSTRACI
Georgian GRECU
Alexandru-Georgian STANCIU

7 ianuarie

Ion ȘERBAN
Valerică OANCEA
Ioan BADEA
Camelia PIOARU
Ion MILEA
Ionela-Mirela ILIE
Ionela MĂGUREANU

Alma-Gabriela STÎNGACIU
Claudia FARAON

8 ianuarie

Adina-Ioana MIHAI
Dimitrie-Gabriel ASANDEI
Zian-Alexandru-Vlad GRECU
Dominic COSTRACI
Tiberiu BÎRLIGEANU

9 ianuarie

Ion STOICA
Petru-Samuel ȘERBAN
Vlad-Nicholas ȘERBAN
Eric-Ioan ȘERBAN
Mark ȘETREANU
Ionuț-Iulian MILEA
Andrei-Daniel JOIȚA

10 ianuarie

Elena POPESCU
Dumitru CIOCAN
Daniel-Vasile BUCUROIU
Georgian-Valentin MARIN
Darius-Georgian MOROE
Ianis-Ștefan FĂȘIE
Maria-Cristina UDROIU

11 ianuarie

George-Petrișor HOGIOIU
Florentina MEDREGA
Vasile-Laurențiu POPESCU
Iulia-Maria MILEA
Dacian FURDUI

12 ianuarie

Ionela ȘTEFAN
Nicolae SAVU
Oana-Florica ZAHARIA
Rodica VACARIU
Paola Ștefania FĂȘIE
David-Andrei NECȘOIU

13 ianuarie

Felicia DRĂGHICI
Daniel IOSIF
Vasile UȘURELU
Anca-Elena ION
Gheorghe MITRESCU
Silviu-Mihai RADA
Elena-Daniela BĂȚĂIOSU
Dumitru-Sebastian ENESCU
Daria-Ioana IONESCU
Virgiliu MĂGUREANU

14 ianuarie

Domnica TRONECI
Maria DOBRESCU
Gheorghita NĂTĂGUIU
Mihaela ȘERBAN
Vasile ANTOFIE
Diana-Florentina NECȘOIU
Rania-Cristiana ȘETREANU
SARU Thea
Ionuț-Cristian ILIE

15 ianuarie

Florica GOGU
Ioana BOPTOROAGĂ
Sabina NEAGA
Viorel BURCĂ
Patricia-Domnica DINIȘOR
Alexandra-Maria VIȚAN
Amalia-Maria MEDREGA

16 ianuarie

Elena DUMITRESCU
Nicu-Robert VASILE
Mălina-Adriana PETRESCU
Oana-Valentina PETRESCU
Nicoleta-Alice BERECHET

17 ianuarie

Silvia VASILE
Ion OANCEA
Mariana SMARANDA
Dumitru-Cătălin VOICU
Marius-Constantin FĂȘIE
Mihaela-Lidia UȘURELU
Bianca-Maria CRĂCIUN

18 ianuarie

Valentina MIHAI
Gabriela TOMA-CUȚARU
Dumitru BRATU
Cristina-Liliana RĂDULESCU
Nicolae ANTOFIE
Vasile DOBRESCU
Marian ȘERBAN
Claudiu-Iulian JOIȚA
Bogdan-Nicolae ISTRĂTOIU

19 ianuarie

Ion ANGHEL
Maria ȘERBAN
Victoria ORZĂNICĂ
Gheorghe MITRESCU

Laurențiu GHEORGHE

Ionuț MATEI

Robert DRĂGHICI

Adrian GHEORGHE

Mihaela-Florina STOICA

Cosmina-Ștefania SARU

Mateo-Ștefan DOBRESCU

Oana-Ionela ALEXANDRU

20 ianuarie

Filofteia DOBRESCU
Ion APOSTOL
Octavian PUIESCU
Maria GRIGORE
Liliana BURCĂ
Cornelia STANCIU
George-Romeo MOREANU
Ștefan DRĂGUȚ
Izabela-Nicoleta UȘURELU
Dănuț-Gabriel POPESCU
Medeea-Ioana DOBRESCU
Timmy MILEA

21 ianuarie

Genoveva IONIȚĂ
Nicolae MITRESCU
Filareta BURCĂ
Alina GAFIȚOIU
Gabriela POPESCU
Mădălina NEAGA
Florina-Filareta POPESCU
Stelian MIHAI
Ionuț-Gabriel STOICA
Ionela-Daniela MAICAN
Emilia-Ioana ȘERBAN
Diana-Mihaela MOROE
Mihaela MĂRGĂRIT
Iuliana GEALĂ-ENESCU
David-Andrés LUPU
Miruna-Maria ȚÎRGHEȘ
Timotei ȘERBAN

22 ianuarie

Emilia JOIȚA
Gigel COMAN
Mircea BUCĂ
Florica ILIE
Oana-Irina DINU
Amina-Denisa UDROIU
Alexandru-Petruț PETRESCU

23 ianuarie

Ștefan BÎRLIGEANU
Mihai GRECU

Aurelian DRĂGHICI
Irina-Cateluța MĂGUREANU
Georgian-Dănuț DOBRESCU
Maria-Gabriela SĂVULESCU

24 ianuarie

Vasile STANCIU
Elena STANCIU
Gheorghe STANCIU
Daniel FĂȘIE
Elena POPESCU
Ioana-Antonia DRĂGHICI
Elise-Marie-Helene SAVU
Carlos-Roberto MOREANU
Ștefania-Roberta PETRESCU

25 ianuarie

Melania DOBRESCU
Angela MIRA
Florina NICOLĂESCU
Dumitru LĂCĂTUȘ
Ionela MOREANU
Adrian-Valentin GRECU
Elena PETRESCU
Lucas-Ionuț ANTOFIE

26 ianuarie

Maria MIHAI
Mihail SANFIRESCU
Gheorghe STANCIU
Ana-Maria SAVU
Gabriel FĂȘIE
Diana-Elena ȘETREANU

27 ianuarie

Elena ȘERBAN
Vasile TOMESCU
Nicolae MOREANU
Ion BUCUROIU
Iulia-Maria POPESCU

28 ianuarie

Maria VORNICU
Elena SMINCHIȘE
Ioana-Diana ȚÎNȚAȘ
Nicolae MITRESCU
Ana-Maria ILIE
Elena-Romina CRĂCIUN
Ionela-Bianca OANCEA
Rareș-Ștefan DOBRESCU
Ștefania-Ioana BADEA

29 ianuarie

Elena STOIAN
Mariana PIOARU
Vasile SPÎNU
Elena VĂCARU
Georgeta IOSIF
Maria GAFIȚOIU
Avida DOBRESCU
Ecaterina-Mirabela CRĂCIUN
George-Silviu ZAMFIRESCU
George-Tiberiu RUSU
Mihaela SARU
Denisa-Ana-Maria POPESCU
Alexandru-Florin TRONECI

30 ianuarie

Georgeta TEODORESCU
Damian-Marian BRÂNZICĂ

31 ianuarie

Maria ENESCU
Gheorghe BANU
Ion NICOLAE
Spiridon ȘETREANU
Vasile SAVU
Cornel BURCĂ
Gheorghe DUMITRU
Renata-Ionela ȚOPĂIE

„Cine nu respectă viața, nu o merită.”
(Leonardo da VINCI)

ACTE ȘI FAPTE DE STARE CIVILĂ

CĂSĂTORII :

DECESE:

Eugenia ZAMFIRESCU

98 ani

02.11.1926

01.12.2024

Vasile DOBRESKU

69 ani

22.05.1955

10.12.2024

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

***Pompilia M. BĂJENARU – bibliotecar,
Maria V. MOREANU – consilier juridic,
Dionisie N. BURCĂ – secretar general.***

COLABORATORI PERMANENȚI

***George-Valentin V. DRĂGHICI
Petra S. MICULESCU
Mihai I. MICULESCU
Eugen-Gabriel L. MILEA – inginer IT
Constantin V. MILEA – preot, parohia
Vulcana de Sus***